

BALTÉVÉ

PÁRATLAN OLDAL - XLVIII. évfolyam 9. szám, 2004. február 27.

(Élet)

Olvassuk a hírt, és nem hiszünk a szemünknek: Hiller István kulturális miniszter, az MSZP egyik vezetője baloldali tévét kíván. Nem tudjuk hirtelen, örvendjünk vagy kondoleáljunk, kevésbé emelkedetten: köpjünk vagy nyeljük. Hirtelen eszünkbe ötlik Orbán Viktor választás utáni beszéde, miszerint az ország kettészakadt, a jobboldalnak külön jobboldali televízióra van szüksége, mire jön Medgyessy Péter, és azt mondja, nincs két Magyarország. Most belép a képbe Hiller, és azt mondja, hogy de, két Magyarország van.

A bejelentés után megkezdődött a bejelentés szétmaszátolása: a bejelentő kifejtette, hogy amit mondott, azt nem mint kormányzati ember mondta, hanem az MSZP alelnökeként (Csurka óta tudjuk, hogy a hülyeség az mindig egy bizonyos, de nem a legfontosabb munkásság része). Később pártközelemben emberek úgy nyilatkoznak, ez nem a párt hivatalos álláspontja, de rögtön hozzátesszik, "ha Hiller mondta, van benne valami".

A maszátolás és mellébeszélés további csapását a cikk hátralévő részében vázolom: Hiller előbb-utóbb megtudja, mert fölvilágosítják, hogy a médiatörvény kizárja, hogy tévécsatorna mögött párt álljon, ezért hamarosan kijelenti majd, hogy erről szó sincs, a csatorna mögött nem párt áll, hanem egy vállalkozói kör.

Milyen vállalkozói kör, kérdezik később Hillertől, mire ő azt válaszolja, hogy baloldali gondolkodású üzletemberek egy csoportja, de - teszi majd hozzá - vannak köztük ettől eltérő érzelműek is.

Ezután jön a Jobbik Magyarország, és a médiahatóság állásfoglalását kéri abban a kérdésben, hogy vajon az a vállalkozói kör, amelyik a baloldali tévé mögött áll, nincs-e összeférhetetlenségi helyzetben a megindítandó médiavállalkozás tekintetében?

A médiahatóság - mivel addigra már nem lesz majd elnöke, mert az államfő nem tud még akkor sem megegyezni a kormányfővel az új elnök jelölésének a kérdésében - elhalasztja a döntést, kilátásba helyezve az MSZP-közelség tartalmi elemzését mint majdani alapkérdést.

A figyelem ezután átmenetileg az ORTT elnökének kinevezésére irányul - heves pártcsatározások kezdődnek -, időközben kitavasodik, jön március 15-e, a kérdést átmenetileg háttérbe szorítja, hogy melyik úton haladjanak majd a huszárok. Ezzel elleszünk március végéig, rögtön utána az EU-választások finisébe érkezünk, május van már, a szokásos májusi kérdésekkel: kinek az oldalán áll a munkásosztály, kinek az ünnepe május 1? A kérdésen gondterhelt politológusok belevitatkoznak majd az éjszakába.

Kormányátalakítás jön ezután, Hiller értelemszerűen ezzel lesz elfoglalva, nyárra pedig kiderül, hogy a soroksári úti kultúrakomplexum építése leállt, mert elfogyott a pénz. (Honnan vegyünk el, melyik ujjunkat harapjuk meg stb., stb. - Záróra, Nap-kelte, Fiala élesben.)

Őszre a tavaszelnőn behülyített vállalkozói kör szétszéled, de mindig lesz majd egy újságíró, aki még akkor is megkérdezi, mi lesz a baloldali tévével, ami rendjén is van, bár az alapkérdés igazából most is az, akkor is az lesz, hogy vajon, ha lenne, mit mondana - vagy ahogy szakelemzők mondják -, mit üzenne a baloldali tévé a népnek. Melyik az a nagyon fontos baloldali gondolat, hol van a kormánynak az a rendkívül fontos üzenete, amit nem tud a meglévő csatornákon célba juttatni?

Egyáltalán, hol a baloldal?

Kovács Zoltán